

kan ei erholde noget nyt Forskud, førend et Aar efterat det ældre Forskud er afbetalt.

§ 6 (Som, hvis den foregaaende Paragraph udgaaer, bliver § 5). Udvalget foreslaaer, at denne Paragraph forandres saaledes:

„De hidtil bevilgede Forskud skulle tilbagebetales ved maanedlige Afdrag efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse, forsaavidt ikke andre Vilkaar ere fastsatte ved Forskudets Bewilgelse. De fleete Forudbetalinger kunne behandles som bevilgede Forskud.“

„Ved Statsregnskabet gjøres nyagtig Rede for de i det paagældende Finantsaar indkomne Afdrag og de endnu henstaaende Forskud.“

§ 7 (eller eventuelt § 6). Udvalget antager, at 1ste Passus af denne Paragraph bør udgaae, og 2den Passus forandres saaledes:

„De paa den fremlagte særegne Fortegnelse opførte Forskud, til Beløb 25,139 Rbd. 55 ø, saavel som de paa den almindelige Fortegnelse Littr. A. under D. 1ste Nr. opførte, for 1841 bevilgede Forskud, til Beløb 1850 Rbd., eftergives.“

A. F. Eschering.

Ordføreren (Eschering): Det ærede Thing vil erindre, at denne Lov strax blev henvisst til Finantsudvalget, hvor den altsaa har undergaaet en foreløbig Prøvelse, førend den er bleven bragt til 1ste Behandling her i Thinget. Udvalgets Forslag er kommet til Medlemmerne, underskrevet af mig alene, det er en Feiltagelse, det skulde jo efter Sædvane være underskrevet af det hele Finantsudvalg; men man maa vel lægge Mærke til, at det, som allerede er leveret til den 1ste Behandling her, jo egentlig ikke er et Forslag til den endelige Afgjørelse, eller, rettere sagt, til den Forhandling, hvori man gaaer over i Enkelthederne, det er mere blot et ledende Bilag, saa at det maaskee endog kan være ganske nyttigt, at der er gjort denne Forskjel paa den Skikkelse, hvori det er forelagt, og den Skikkelse, som det vil blive forelagt i, naar det kommer til den Behandling, der gaaer over i Enkelthederne. Naar vi tage dette Forslag under

Oprøvelse, saa ville vi finde, at det beffæstiger sig egentlig med 3 forskjellige Gjenstande, som angaaer alle 3 Finantsvæsenets Maader at bestemme Udbetalingen af Gager og Forskud til Embedsmænd og Laan til Embedsmænd paa, det vil sige: hele Finantsforvaltningens Stilling ligeoverfor Embedsmændenes Betaling. Til den 1ste Afdeling vil det ærede Thing see, henhøre §§ne 1, 2 og 3, til den anden Afdeling §§ne 4, 5 og 6 og til den 3die § 7. I disse forskjellige Afsnit troer jeg, at det vilde være rettest at behandle den hele Lov. Hvad det 1ste Afsnit angaaer, saa gaaer det jo hovedsageligt ud paa, at fastsætte en Maade, hvorpaa for Fremtiden Embedsmænd skulle betales, saaledes, at deres Løn skulde tilkomme dem ved hver Maanedes Begyndelse for den følgende Maaned, altsaa gives dem altid en Maaned forskudsvis, under den Betingelse, at den engang udbetalte Løn ikke kunde kræves tilbage, selv om Embedsmanden i Maanedens Løb maatte døe, affediges eller paa anden Maade komme ud af det Embedsforhold, hvorfor han i Virkeligheden har Løn. Denne Betalingsmaade har hidtil været den almindelig gangse ved Militairetaten, hvormod den saavel for de civile Embedsmænd som ogsaa for Pensionister har været kvartaliter, og efterat Dvartalet var forløbet. Man vil altsaa see, at der fra Statskassens Side skeer en ikke uvæsentlig Forandring ved Forudbetalingen, idet Renten af en Capital, som saaledes udredes tidligere, kunde siges at tabes for Statskassen. Imidlertid, naar man lægger Mærke til, hvad der virkelig har været Brug, at der har været givet en saa stor Mængde Forskud paa Gager i Dvartalets Løb og tildeels ogsaa paa Pensioner, skjøndt i en langt ringere Mængde, saa vil man see, at Forandringen i Virkeligheden i denne Henseende er langt ringere, end man formoder, og at man maaskee paa den anden Side, ved saaledes forud at betale Embedsmændene, kunde gjøre sig Haab om, at det ulykkelige Forskudssystem kunde i en væsentlig Grad blive indskrænket. Den anden Betragtningmaade, som ogsaa har maattet gjøre sig gjældende ved Oprøvelsen af dette Forslag, var den Ulempe, som det kunde affødemme for Expeditionen i